

ferer i den af mig dertil udbedte korte Frist, ligesom jeg selvfølgeligen for Fremtiden vil vogte mig for samme.

Med Hensyn til, at Deres Høivelbaarenhed har ladet mig tilkjendegive, at De vilde indberette til det høie Justitsministerium saavel denne min Embedsforømmelse, samt tillige, at jeg ifølge Deres Befaling nu til Fardag ikke havde opgivet min Bopæl paa min Eieendom, Ellidavatn, og taget her til Byen med Familie, og da jeg angaaende det første Punkt vel føler, som nogen anden, at jeg i saa Henseende vel har gjort mig skyldig i en Forømmelse, men som i mine Tanker kun er uvæsentlig og af en ren formel og underordnet Natur, uden at have haft eller kunnet have nogensomhelst Indflydelse paa min Dommervirksomhed, og da jeg endvidere, hvad den anden Post angaaer, den nemlig, at jeg skulde have gjort mig skyldig i en Ulydighed imod Deres Høivelbaarenheds Befaling, ikke kan indse, at jeg hert har noget feilet, efter som jeg — hvilket jeg nærmere har udviklet i min Skrivelse til Deres Høivelbaarenhed af 13de dennes — ikke kan erkjende denne Befalings Lovmedholdelighed, som det desforuden var mig en Umulighed at efterkomme, og som kun vilde have medført min, Kones og 3 uforsørgede og uskyldige Børns totale pekuniære Udelæggelse, noget, hvort jeg ikke kan skimte den allerringeste offentlige Interesse — saa tør jeg forhaabningsfuldt vente, at, isald det høie Justitsministerium skulde imod Forventning finde sig foranlediget til at ville gjøre noget alvorligt Ansvar gjældende imod mig i nævnte Henseende, hoisamme da, saavel ifølge Sagens Natur som Grundsætningerne i den danske Grundlov, vil lægge disse Spørgsmaal under Domstolenes Afgjørelse.

Reykjavik, 14de Juni 1870.

B. Sveinsson.

Høivelbaarne

Herr Stiftamtmand Hilmar Finzen, R. af Dbr. og Ddm.

Utr. G. (Erklæring af Justitiarius i Anledning af Assessor B. Sveinssons Erklæring.)

I Henhold til Deres Høivelbaarenheds Befaling giver jeg mig herved den underdanige Frihed at indsende den fra Assessor B. Sveinsson modtagne Erklæring angaaende hans Forømmelse med Hensyn til Førelsen af Landsøverrettens Voteringsprotokol, idet jeg derhos skal tillade mig at ledsage denne Erklæring med følgende Uttringer:

Dengang Assessor B. Sveinsson flyttede her fra Byen og bosatte sig paa sin Gaard Ellidavatn, i cirka 2 Miles Afstand fra Byen, medtog han Rettens Voteringsprotokol, og den har siden uafbrudt været beroende hos ham, idet Assessoren foregav, at han behøvede at have Protokollen altid ved Haanden, naar han indførte Rettens Domme i Domprotokollen, hvilket han gjorde paa sin Bopæl Ellidavatn. Jeg anmodede ham gjentagne Gange om at tage Protokollen med sig til Byen, men der blev imidlertid Intet af, og Liden gik saaledes hen. Det kunde nu muligens lægges mig til Last, at jeg ikke under disse Omstændigheder selv tog hen til Ellidavatn og lod mig forevise Protokollen, men det maa tjene til min Undskyldning, at jeg ikke kunde tiltro Assessor B. Sveinsson, at han saaledes vilde forøomme sin Embedspligt, og det igjennem en Række af Aar.

De Undskyldningsgrunde, som han derfor har anført, ere aldeles uholdbare, ligesom det er langt fra at være korrekt, at der sjelden er faldet dissenterende Vota i Overretten; thi det har ofte været Tilfældet, navnlig dog i de sidste 2 à 3 Aar.

Jeg har imidlertid ved det Eftersyn af Overrettens Arkiv, som jeg har foretaget, overbevist mig om, at Voteringsprotokollen lader sig, i alt Fald approximativt, udfylde og bringe à jour, og jeg agter derfor, efter at jeg har fuldendt Eftersynet af Arkivet, som endnu